

Til beslutningsforslag nr. B 88. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 5. maj 1994

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om garanti for ventetid på maksimalt tre måneder på permanente plejehjemspladser

[af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for flertallet (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) er enige med forslagsstillerne om, at det er vigtigt, at vi sikrer vore ældre og svage medborgere, der ikke længere kan klare sig selv, en så tryk og så værdig pleje og omsorg som overhovedet muligt.

Derfor er det vigtigt, at kommunerne etablerer et så fleksibelt tilbud for ældre som muligt. Der skal bl.a. være forskellige former for boliger, døgnpleje og aktivitetstilbud.

Et varieret og fleksibelt tilbud, som er godt udbygget, vil medvirke til, at mange ikke vil få brug for en konstant pleje så tidligt, og det øger livskvaliteten for de ældre.

Mindretallet er glad for den fortløbende debat om de svageste ældre, som sætter fokus på de områder, hvor der er brug for en større indsats. Der er behov for, at vi i fremtiden tilrettelægger indsatsen over for den svageste del af

ældregruppen anderledes bl.a. med flere plejehjemsligende boliger og mere fast personale.

Den konkrete sammensætning af udbudet af boliger og aflastningspladser afhænger meget af de lokale forhold. Det bør det også gøre fremover. Derfor er det af afgørende betydning, at den konkrete udformning af ældrepolitikken fortsat placeres hos kommunerne. Kun herigennem kan det sikres, at beslutningerne bliver truffet så tæt på borgerne som muligt, hvilket igen sikrer, at afgørelserne bliver afpasset efter de lokale forhold.

Mindretallet er stærkt optaget af, at der nogle steder er lang ventetid til permanente plejehjemspladser. Det skal der gøres noget ved. Men mindretallet mener ikke, at beslutningsforslaget er det rigtige svar på problemerne, idet man kan frygte, at en maksimal ventetid på tre måneder – stik imod hensigten – kan blive en legalisering og politisk accept af 3 måneders ventetid.

Mindretallet må derfor afvise beslutningsforslaget.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.